

ЧЕТРДЕСЕТ ГОДИНА ФОНДАЦИЈЕ

Н Браћа Карић Награда

ДАРИВАЊЕ СВЕЛОСТИ

„Пожелео сам да створим још једну генерацију величанствених умова, наших савременика који свој рад, свој живот, сву своју снагу несебично поклањају својој отаџбини. Тако се у мени још пре шри деценије родила идеја о Награди чији ће лауреати бити злашна слова једне друшачије историје Србије. Они су светионици на маји Европе и света. Они су, после свих ових година, породица великана окућена око Награде „Браћа Карић“.

Бољуб Ј. Карић, идејни шворац и ушмељивач Награде „Браћа Карић“

20

1997-2017

ЛУБИЛЕЈ

СТОПАМА СРПСКИХ ЗАДУЖБИНАРА

Награда „Браћа Карић” успостављена је као плод вере у неисцрпну памет и вредност, пре свега сопственог народа. Намера јој је да буде подстицај и мотив за све оне који стварају, који обликују вредности због којих ћемо сви ми, и простор у коме живимо - бити бољи. Обележавајући 25 година од оснивања Компаније „БК”, породица Карић и Карић фондација установили су Награду „Браћа Карић”, вреднујући њоме највиша достигнућа стваралаштва у областима културе и уметности, научног и истраживачког рада, новинарства, публицистике и издаваштва, економије и привреде, те хуманитарних активности које јачају мир, сарадњу и пријатељство међу народима.

Награда се додељује сваке године, а први пут је додељена 1998. године, а имена добитника сведоче о оправданој амбицији да награда временом постане српски пандан Нобеловој награди.

Онолико колико је јака породица, толико је јака држава. Верујем да је снага породице лауреата наше Награде бићно оснажила Србију и да ће је убудуће још више ојачати јер ће се сваке године увећавати. У остварењу Награде – мој великој сна – ушкана је и моја пошреба да се одужимо знањем и незнатим умовима наше историје, међу њима и нашим прецима – теографу Владимиру Карићу и зачетнику учишћевања Петру Карићу. Пушеви свих тих великих људи насњавају наши савременици – добитници Награде „Браћа Карић”.

Пуш ка очувању и јачању Награде постоје тако још једна задужбина нас који је створисмо и завеш пошмоцима који ће је од нас преузети.

*Бољуб Ј. Карић,
идејни створац и ушмеливач Награде „Браћа Карић”*

Судбином је одређено ишање да ништа није дао вечно, ни бојаштво ни немаштина, уважавајући оне који немају и помаћи, истовремено значи подржавају најдубљи смисао људских надања.

*Миланка Карић,
председница Почасног савеша*

Загледана у велике српске задужбинаре, породица Карић је 1979. године основала Социјални савет у Пећи помажући своје раднике и суграђане без обзира на нацију, вероисповест, боју коже. Био је то модеран вид у пракси показане друштвене одговорности породице и компаније „Браће Карић” која ће своје институционалне оквире добити формирањем Фонда „Карић фондација” 1992. године у Београду. До дана данашњег, са визијом трајања у далекој будућности, Карић фондација остаје златан пример не само у Србији, већ у региону, Европи и свету, на који начин у својој земљи морају да делују друштвено одговорни појединци и компаније. Број, величина и разноликост подухвата „Карић фондације” деценијама уназад, сведоком су осмишљене и у традицији саме породице укорењене одговорности према држави и друштву.

Ту традицију настављају и нове генерације породице Карић. Они у породичну интелектуалну, културну и духовну заоставштину, уграђују своја знања и умећа стечена на водећим универзитетима света али и у својој породици.

Даница Б. Карић Штоилковић
председница Карић фондације

Председник Карић фондације представља Фондацију и, заједно са Управним одбором и директором, непосредно њоме управља. Управни одбор спроводи програм рада.

Председник Управног одбора Фондације је Даница Б. Карић а чланице су Надежда Лазаревић и Александра Недељковић.

„Каже се да нема великих и малих доброчинства, важно је да постоји воља, жеља и добро срце да би помагали другима и сачували од заборава сва добра материјалне и духовне културе нашег народа. Изузетна ми је част што ме је породица једногласно изабрала за председницу наше породичне фондације - Карић фондације.

Дошло је време да млађе генерације породице Карић преузму ову важну улогу. С поносом прихватам одговорност да наставим путем очувања српске традиције, породице и културне баштине. Желим да наставим да негујем идеју своје породице да смо сви ми одговорни за наше друштво, земљу и планету. Да никада не заборавим своје корене и сачувам Фондацију као породично гнездо које је одувек било душа компаније.

Верујем да ћу истрајати на том путу доброчинства, преносећи на генерације које долазе оно што су мене учили од малена „Рука која даје никада не остаје празна”.

Неко ће рећи да сам идеалиста али чврсто верујем да се све наше тежње, снови и жеље могу остварити само ако имамо храбрости и вере да их пратимо. Зато слушам и пратим свој унутрашњи глас, он не говори речима, већ немим језиком срца. Као што је рекао Мартин Лутер Кинг: „Вера је кад направиш први корак чак и кад не видиш целе степенице, само закорачи.”

*Даница Б. Карић Штоилковић
председница Карић фондације*

Надежда Лазаревић
чланица Управног одбора

Александра Недељковић
чланица Управног одбора

Горана С. Карић
чланица Управног одбора

Ана Карић Љескар
чланица Управног одбора

Данијела Д. Карић
чланица Управног одбора

ПОРОДИЦА

Снага Карића је у великој фамилији. У међусобном поверењу. У јасно подељеном послу. У мноштву младих. Сваки од четворице браће – Сретен (који је нажалост ове године преминуо), Драгомир, Зоран и најмлађи Богољуб, имају четворо деце, а сестра Оливера – троје. Све су то школовани млади људи. Многи од њих имају већ и своју децу. Неки су са Богољубом у Белорусији и успешно воде послове.

Био би грех не сетити се оних од којих је потекла српска, у светским размерама, најуспешнија породица Карић: оца Јанићија, који се упокојио и почива у дворишту манастира Пећке патријаршије и мудре, стамене и упорне мајке Данице, данас мати Ангелине, која је и у својој 97. години стуб ослонац читаве породице.

Родитељском васпитању, свему што су о животу и вредностима од њих научили, Карићи новије генерације дугују свој успех, своју снагу, љубав према истини и истрајност.

За све њих породица је емотивно упориште и идејно исходиште. Снага и ослонац.

Данас је БК Група холдинг компанија настала проширивањем и интернационализацијом некадашњег првог породичног предузећа „Браћа Карић“ из Пећи, најуспешнијег приватног предузећа бивше Југославије. У темеље ове породичне, на међународном плану успешне компаније, уграђени су рад, храброст да се прихвате изазови, слобода да се мисли другачије. Све то заједно високо је вредновано огромним пословним успесима и најзначајнијим светским признањима.

Данас Карићи померају границе могућег у слободи обликовања архитектонских форми и технологији градње.

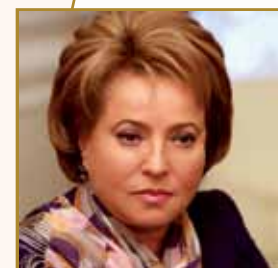
Градећи за породицу и размишљајући као породица, развили су нове приступе хуманизованој, човеку подређеној животној и радној средини.

Браћа Карић Награда 2017

• The Karic Brothers Award • Премия Братья Каричи •

Овогодишње добитнице су:

Област: јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима
Валенџина Ивановна Мајвијенко
председница горњег дома Парламента Руске Федерације

Област: хуманитарне активности
Муниба Мазари
хуманиста

Област: култура и уметност
Јагранка Јовановић
оперска певачица

Област: новинарство, публицистика и издаваштво
Ружа Ћирковић
новинар

Област: спорт
Јасна Шекарић
репрезентативка Србије у стрељаштву

Директан пренос Награде „Браћа Карић“
на БК Телевизији и ТВ Нова
20. новембар од 19.30ч

Даница, Јефимија и Нића са Драганом и Срећеном Карић,
Велики њарк на Караџачу изнад Пећи, 1950. године

Даница и Јанићије Карић

Јанићије Карић, један од два сина покојног Стојана, оженио се 1947. Даницом из Ђаковице, девојком из угледне трговачке породице Кузмановић. Међутим, након рата, нова власт наплатила је данак од оних које је сматрала својим класним непријатељима – одузета им је радња и већи део иметка.

Млади брачни пар живео је, као и већина тадашњег света, скромно, посебно када су почела стизати деца.

Најстарији син, Сретен, рођен је 20. јула 1948, Драгомир 21. октобра 1949, Зоран 27. децембра 1950, Богољуб 17. јануара 1954. и Оливера 22. априла 1959. године.

Тако су Јанићије и Даница, како данас у шали кажу, остварили план прве петолетке, који је у то време био веома актуелан! Седмочлана породица живела је од скромне очеве плате. Имало се, истина, за храну, али не и за много више од тога. Зато су њихова деца од малих ногу почела да зарађују – за нови капут, обућу, књиге, цепарац... Најстарији брат имао је привилегију да их први користи, а они млађи су наслеђивали од њега, тако да је до најмлађег, Богољуба, капут, књига или нешто слично стизало већ похабано. За разлику од имовине – хармонију срећног породичног живота нико им није могао одузети.

Упркос јавном одијуму који је нова власт исказивала према вери, отац Јанићије никад се није одрекао православља, нити је своју религиозност хтео да крије. Певао је у црквеном хору и своју децу васпитавао на темељним начелима православља. Поштовали су се црквени празници и славила слава. Стављен пред ултиматум Црква или Партија, Јанићије се није двоумио. Породица је због тога трпела. Деца су одмах по поласку у школу била обележена као деца из „мантијашке породице“...

У посети породици Карић Патријарх Москве и целе Русије Алексиј II уручује икону Јанићију и Даници Карић

Забележена сећања

Сретен се родио кад сам био на дослужењу војног рока у Славонској Пожеги, у време највеће напетости око Информбироа.

Добијем писмо да ми се родио син и да је добио име Сретен. Писма су се, цензурисала, па мене позове поручник да се јавим и пита ме који је то „глупак“ дао име Сретен. „Извините“, одговорим ја, „није глупак, него наш кум, да је дао име Трн – био би Трн, јер кад кум да име тако има и да буде“. Каже он мени да напишем свом куму да је будала, јер се ми боримо против Сретена Жујовића, а он даје детету то име. Напишем писмо свом куму, али на шиптарском „да нису требали да ставе име детета у писмо“. Сви су се смејали кад су добили моје писмо. Тај дан сам поделио војницима 538 паклица цигарета које сам добијао као следовање. Пошто нисам пушио, крио сам их на дну војничког сандука, испод веша. То вече сам их поделио. Било је ту и печених кокошака, пића, био је и поручник, ослободио ме десет дана занимања... И све лепо прође.

Одслужим војску, вратим се у Пећ, наставим да радим, и почну притисци да уђем у Партију. Одем код секретара и отворено му кажем да потичем из религиозне породице, да ми је деда био свештеник, да сам религиозан и да нећу Бога да напуштам. Све ћу партијске задатке да извршавам, на све састанке ћу редовно да долазим, плаћаћу чланарину, све што захтевате извршаваћу, али религију ми не дирајте. Недељом и празницима ићи ћу у цркву! Рекао сам им да славим Божић и Васкрс, крсну славу, да сам децу Сретена, Драгомира и Зорана крстио у цркви и да хоћу да се то зна, не умест и нећу да лажем никога, па ни Партију. „Не може Јанићије тако“, одговори ми он. „Ако не може, онда не улазим у Партију“, рекох му. Кажу они мени да сам млад, да ћу се поправити, и приме ме у Партију, на силу. Е, кад је Богољуб требао да се роди, ја кажем да ћу и њега да крстим, да нећу у нажао својој мајци да учиним и држим некрштено чељаде у кући. Ако су они против тога, ево књижице назад. И, вратим им књижицу – сећа се Јанићије Карић.

Патријаршија је од 1253. године средиште Српске православне цркве

Богољуб Ј. Карић и Патријарх Москве и целе Русије, Алексиј II

Јанићије и Даница Карић, 1970. године, Пећ

Оливера са браћом Драганом

Срећа и богољубље

„Сретен се родио 20. јула 1948. године. Био је најнешасливији, али и најомиљенији у читавом комшилуку, кога су чиниле две улице. Богољуб се родио 17. јануара 1954. године, уочи Богојављања, па је „сам себи донео име.“ (мајка Даница)

Рођен пред зору

Зоран се родио 27. децембра 1950. Име је добио по томе што се родио пред зору.

Желео је да буде архитекта. Са два друга оде у Београд да се упише на факултет. У то време на архитектури се примало мало студената, и то по кључу. Нису их примили. Не желећи да се врати у Пећ, без уписаног факултета, предао је документа на Историју уметности. Примили су га...

Када је, са четрнаест година, зарадио први већи хонорар свирајући у Витомирици, Зоран је са парама пожурio кући, и поносно их бацио родитељима на сто: „Ево пара“. Иако је мајка била поносна на сина, у њеном гласу било је само благог прекора: „Сине, паре се не бацају!“

Мезимица

После четири сина, родила сам Оливеру, 22. априла 1959. Говорила сам свекрви како бих волела једно женско да родим, па ако не буде, Драгана ћу да зовем Белка или Драгица. Али, моја свекрва би на то: „Шта ће ти ћерка, кад се једна роди, ничу ко коприве!“ Она је изгубила две ћерке док су још биле мале и зато је, ваљда, имала отпор према женској деци. Кад сам родила ћерку замолим свекрву да она да име детету, не бих ли је одобровољила. Дала јој је име Оливера, по својој сестри. Касније је свекрва њу највише волела и бранила је од браће јер су били строги према њој, изузев Зорана. Такво је време било, отац је радио, а ја слабо излазила у град, па сам синовима рекла да морају да пазе на сестру, јер су стално у граду, да не би образ поцрнела. И, Богу хвала, није. (мајка Даница)

Богољуб и Миланка

Богољуб Карић оженио се Миланком Бабић (Маром, како ју је отац из милоште звао). Миланка Карић рођена је у Пећи, у патријархалној породици. Родитељи, Милан и Боса Бабић, имају четворо деце, два сина и две кћери: старији син Ранко и млађи Владан, старија ћерка Миланка и млађа Мирјана. Деца су одгајана у духу строгог хришћанског православања, везаности за породицу и традиционалне вредности.

Отац Милан, радио је у Служби друштвеног књиговодства при Народној банци у Пећи, а мајка Боса као главни благајник Централне апотеке, и била је врло посвећена послу. Милан Бабић је човек благе нарави, цењен у струци и међу суграђанима. И ако конзервативних схватања, према деци је био благ и попустљив, нарочито према ћеркама. Мајка је према деци била сушта супротност. Строга, снажног карактера, на њој је почивала кућа. Ћерке је васпитавала гвозденом дисциплином, а нешто попустљивија је била према синовима.

„Свог будућег мужа Богољуба упознала сам када сам била у првом разреду гимназије, преко другарице Лидије Вуковић, са којом сам живела у истој згради. То су били станови од банке, наши очеви заједно су радили. Лидијини су, пре него што су добили стан, живели код Богољубових родитеља као подстанари, родила се у кући Карићевих, тако да је с Богијем

друговала од малих ногу. Кад ју је почео посећивати у новом стану већ је имао фирму „Техничар“, а био је и менаџер „Плавих звезда“, и као басиста повремено „упадао“ у оркестар, тако да сам га виђала пре него што смо се „званично“ упознали.“

„Званично упознавање“ изгледало је овако: Лидија и ја смо отишле до Дома ЈНА да купимо карте за концерт „Плавих звезда“. Све је било распродато. Били су локалне звезде. Интересовање је било велико јер су дуго боравили по турнејама и нису свирали у Пећи. Боги, као менаџер, држао је све под контролом, па и продају карата. И, ту ме види... Приђе нам, поприча и да нам карте. Било ми је петнаест, а њему осамнаест година. Три године старији од мене а већ „име“, музичар. Касније сам сазнала да ме је запазио још од раније.“

„Када смо се упознали, била сам изразито повучена, стидљива. Временом сам се уз њега отварала. Гурао ме је, говорио ми је: „Не смеш тако да радиш, мораш да се бориш, сама да решаваш проблеме, не од њих да се скриваш“. Тек уз њега сам схватила колико сам незрела, дете. Богољуб је у осамнаестој већ био потпуно свој човек. Ја сам се животу учила уз њега.“

„Премда су моји били веома конзервативни, Богију су допуштали да ме у кући посећује. Сећам се, после прве године студија, летњи распуст, једног дана Боги је ушао у кућу и рекао: „Идемо на море“. А моја мајка њему: „Може, ако хоћеш да је жениш“. „Него шта ћу него да је женим.“ И, тако смо се ми пре поласка на летовање прстеновали, а по повратку венчали.“ (Миланка Карић)

Миланка ће, по завршетку студија имати важну улогу и у породичном предузећу.

Богољуб и Миланка имају четворо деце, син Небојша (1979.) и кћери: Надежда - Неда (1981.), Јелена (1982.) и Даница. (1985).

Драгомир и Хафа

Први се оженио Драгомир. Своју будућу супругу, Хафу Мулић, упознао је 1970. године, на гостовању „Плавих звезда“ у Ливну, Хафином родном месту. Њени родитељи, Дервиш и Наза Мулић, имали су петоро деце: три кћери и два сина.

„На крају игранке отпратио сам је кући. Било ми је 20, а њој 17 година. Кажем јој: „Ти ћеш бити моја жена.“ Она: „Никада!“ И Хафин отац, првоборац, угледан човек, јавни тужилац у Сарајеву, покушао је да ме одговори од женидбе, говорећи да смо млади, није још време. Како сам остао упоран, схватио је и попустио. Тако смо се Хафа и ја, после краћег забављања, венчали. Претходно, није пропустио да преко СУП-а провери нашу породицу. Касније сам уживао његово велико поверење и подршку, на чему сам му и данас захваљан.“ (Драгомир Ј. Карић)

„Био је 14. фебруар. Нисам сањала да ће тај дан за мене бити судбоносан. У паузи ми је пришао вођа „Плавих звезда“, композитор и певач - Драган Карић. Још исте вечери ми је рекао да ме воли и да ћу постати његова супруга. После само месец и по дана познанства, 28. марта удала сам се за Драгана, не слутећи да ће тиме почети и моја певачка каријера.“ (Хафа Карић)

Драгомир и Хафа имају четворо деце, три сина: Саша (1971.), Симон (1974.) и Југослав (1979.), и кћер Данијела (1984.).

Сретен и Славица

Своју супругу, Славицу, Сретен је упознао у Ђаковици 1979. године, где су браћа Карић имала музички ангажман. Славица је рођена у Ђаковици. Отац Живко и мајка Цица имају четворо деце: сина и три кћери.

„У Ђаковици смо били врло популарни. Запазио сам је у сали док смо свирали. Седела је са другарицама, оцем, братом. Свирамо ми и сутра. Они опет ту. Распитам се ко је, чија је, кажу ми - отац јој је познати суповац Живко Грбовић (није ми било лако при срцу), пореклом из Сјенице, заправо из Штавља, горе постоји цело село Грбовића. Почнемо да се забављамо. Доста посла имали смо у Ђаковици, сваки час сам долазио.”

„Славичин отац ми је пред Нову 1978. годину категорично рекао: „Можемо да будемо пријатељи, али од венчања ништа”. Четвртог јануара ујутру, закуцам на прозор њене собе. Она је била спремила ствари. Снег је падао, Ранко Бабић, брат моје снаје Маре, чекао нас у колима. Ускочили смо у кола и одвезли смо је нашој кући. Практично, украдем је. Само што смо стигли, чуле су се полицијске сирене. Кућа је била опкољена. Њен отац је викао: „Одмах да ми ћерку пустите”. - „Уђи, пријатељу, да разговарамо”. „Нисмо ми пријатељи, одмах је пустите.” - Пунолетна је, сама је одлучила. Не можеш је силом вратити. Он се окренуо и демонстративно отишао.” (Сретен Ј. Карић)

Сретен и Славица имају троје деце, синове: Горан (1974.), Бојан (1979.) и Стефан (1985.), и кћер Гордана (1981.).

Зоран и Марјана

Зоран Карић оженио се 1975. године Марјаном, рођеном у Пећи. Марјанини родитељи (отац Милорад Вуковић био је правник, а мајка Милка била је службеник), имали су троје деце: сина и две кћери. Марјана је правник по струци.

„Забављали смо се пет година. Марјанини родитељи су за њу имали друге планове, да је удају за директора фабрике пива. Мали, дебео, ћелав. Разумем њену мајку, није хтела да уда ћерку за музичара, музичари су „чергари”, а овај је био директор. Њени не попуштају, не попуштамо ни ми. Договорили смо се да је „украдем”. Богољуб ју је довезао. „Ти мене волиш, ја тебе волим, нећу више да те враћам кући.” Марјана је побегла од родитеља крајем јануара 1975. године, одмах смо се венчали. Њени су дуго били љути на мене, али и ја на њих. Касније, кад смо отворили своју фабрику обичајавао сам да се шалим са таштом: „Ево, испунила ти се жеља, хтела си да имаш за зета неког дебелог, ћелавог директора. Ем сам дебео, ем сам ћелав, ем сам директор.”

„Сенку на овај срећан догађај бацила је смрт баке Јефимије. Умрла је на „младенце” 22. марта исте године. Гости су долазили истовремено да честитају и изјаве саучешће.”

Зоран и Марјана имају четворо деце, две кћери: Јефимија (1976.) и Ана (1980.), и два сина: Владан (1983.) и Душан (1987.).

Оливера и Новица

Оливера Карић-Недељковић, најмлађе дете, и једина ћерка Јанићија и Данице Карић, одрасла је међу браћом и у свему желела да буде равна са њима, и у игри, и у школи, и на послу. Изузетак је био у пажњи и нежности којом је била окружена: „Пазили су ме као мало воде на длану и родитељи и браћа”, Оливера има обичај да каже: „Премда су браћа била строжа од родитеља (изуев Зорана).” Патријархално васпитање је чинило своје. Браћа су путовала по турнејама, упознавали су се с девојкама, али сестри Оливери нису дозвољавали ни део те слободе. Основну школу и гимназију завршила је у Пећи, а студије у Лесковцу и Нишу. Од самог оснивања компаније „Браћа Карић”, активно учествује у послу.

Удала се 1978. године за Новицу Недељковића. Новица и Оливера имају троје деце, кћери: Александра (1979.) и Горица (1984.), и син Александар (1982.).

Распоред за мир у кући

Рекао сам снајкама - кад дођем кући сачекајте ме ведре и насмејане, а и ја ћу на послу оставити све проблеме и нерасположење. Увек сам весео долазио кући. Таква ми је и нарав. Шалио сам се са њима, да их ослободим, а и оне са мном, тако да је у кући било весело.

Знало се да по распореду понедељком кува једна, друга чисти, трећа пере, а четврта је слободна да се посвети себи. Знало се шта се којим даном спрема за јело, све по јеловнику који је Сретен написао. И, тако је у кући било мира и весеља. Свака је насмејано госте дочекивала. Једино им нисам дозвољавао да у кући запале цигару, јер ни жена ни ја нисмо пушили. И деци сам бранио. Сада једино Сретен и Оливера пуше.

Миланка Карић
председница
Почасног савета
Карић фондације

Славица Карић
чланица
Почасног савета
Карић фондације

Хафа Карић
чланица
Почасног савета
Карић фондације

Марјана Карић
чланица
Почасног савета
Карић фондације

Зоран, Срећен, Оливера, Бојољуб и Драгомир Карић

Даница и Јанићије су својој деци оставили у аманет: Учили смо вас раду и поштењу, а васпитавали смо вас да цените себе да би вас други ценили. Говорили смо да се у животној човека смењују добра и лоша времена, али да у свим данима човека има лепоте. Нада је лепота, знање је лепота. Наоружани знањем, можете превазићи све. Зато предано учите - из књига и из живота, од родитеља, учитеља и историје. И живићете вам бити испуњен, а будућности лепа. Ваша, ваше деце и ваших родитеља... Учите, јер знање је заиста моћ.

Негујући породицу као своје исходиште, стуб и ослонац, Карићи су за свој велики допринос вери добили и највеће признање Српске православне цркве - Орден светог Саве.

Живот је Даницу и Јанићију наградио посебним богатством: осамдесетак година бивствовања, педесет шест година брака, петоро деце, деветнаесторо унучади, шеснаесторо праунучади. Тешко је одредити ко је успешнији, срећнији, бољи, а ваљда се то и не мери у заједништву које је мера вредности и квалитета живота.

Високи су то стандарди које су Карићи освојили и поставили другима у народу који се вазда тешко договарао, а коме је слога прва реч на уснама, а последња у животу.

Даница и Јанићије Карић

1998.

Патријарх српски Јосифин Павле • Предраг Милојевић • Светислав Божић • Миодраг Остојић • Економски институт из Београда

СВETИСЛАВ БОЖИЋ, композитор, лауреат за област културе и уметности

Срећан сам што сам добитник новоустановљене и несумњиво најраскошније награде на нашем простору, Награде Карић фондације. Испуњен сам поносом на први квинтет добитника, чији сам и ја члан од вечерас. Овом великом наградом услављен је рашко-византијски принцип саслуживања, књишора и приложника. Обновљен је сјај духа и мајерије наших простора. Злаћом ошточен дом Макарија Соколовића у Пећи. Удахнућу животи у нашу кућу Левишцу. Рашким појањима, васељенски саборно, пружена је рука наша светишћу који нас окружује и чији смо део.

„Награда Браћа Карић израз је разумевања и поштовања великог пошенијала нашег, српског љанешарца. Израз је поверења у стваралаштво ове земље, израз је вере у љубав међу људима иако и она стимулише, а и сама тради, нови модерни хуманизам.“

ЈАРА РИБНИКАР, члан жирија

Академик МИОДРАГ ОСТОЈИЋ, кардиолог, лауреат за научни и истраживачки рад

Свака донација, жеља да се са другим нешто подели јесте љеменић чин. У нашем народу, а и у многим другим широм света, као симбол љеменишћости наводи се пример сиромаша који је сиреман да подели корицу хлеба са излагнелим незнанцем. Наша је срећа што имамо и иако усешне компаније, као што је Компанија 'Браћа Карић', чији су власници, разумљиво је, бољати људи, који су сачували, задржали и ољеменили душу тог несегичног сиромаша. Одвојено од велике усешностии ше компаније током љоследњих 25 година, ја им за то нарочићо честиићам. Наравно, захваљујем за признање и вредну награду.

1999.

Данило Баџа Стојковић • Дејан Медаковић • Душан Каназир • Александар Деспић •
Патријарх московски и целе Русије Алексеј II • Владимир Димитријевић •
АД „Синџелон“, Бачка Паланка

Академик ДЕЈАН МЕДАКОВИЋ,
лауреат за научни и истраживачки рад

Награду Карић фондације доживљавам као насљавак и даље нећевање српској задужбинарства, предање које нам и у европским размерама осигурава уредно место. Јер од ширења када смо на нашем великом кораку у европску породицу, стекли задужбину каква је Штуденица, наше задужбине ницале су на свим странама српској духовној породици, а њихова се распрострањеност не прекида, чак и у другим вековима ројства и ширења. Зар то не доказује и више од 1.500 црквених грађевина на Косову и Метохији? Зар то не доказује да је на путу од Шига у Срему до Арага у Банаћу никло око 30 манастира? Без обзира на њихову величину, сва та здања представљају видан, неизбрисиви белег српске одређености за човечно осмишљавање нашега живота.

Још од старе Грчке па до дана данашње једна од најдиректнијих, најприснијих, највишњих уметности јесте уметност људе. Старија је једном рекао: „Моје је да лечим род.“ Захваљујем онима који су имали слуха да људу уврсте у ове награде. Ову награду примам са великим задовољством, управо зато што се она додељује у најширем оквиру културе и разгранатости велике породице уметности.

ДАНИЛО—БАТА СТОЈКОВИЋ, љумац

Академик ДУШАН КАНАЗИР,
лауреат за научни и истраживачки рад

Нека ми буде доушћено да и овом приликом одам јавно признање „БК групи“ која, са Фондацијом, Универзитетом и бројним факултетима, са Институтом за стравешка истраживања, делује у правцу сталног подстицања развоја културе, науке, духовности, пословности и писмености за 21. век. Те институције повезују нашу земљу са светом, подстицају интернационалну кооперацију у свим сферама живота, толерантност и разумевање. Оне граде мостове између наше земље и света, а ти мостови су уметничке манифестације, научни скупови, размена и пројекти људи, идеја и знања. Фондација, дакле, подстиче развој хуманизма, духовности, знања, пословности и мудрости.

2000.

Јован Ђирилов • Петер Хандке • Радмила Бакочевић • Сима Ђирковић •
Раде Михаљчић • Уметничка ливница „Вождовац“ • Мирко Васиљевић

РАДМИЛА БАКОЧЕВИЋ, оперска примадона,
лауреат за област културе и уметности

О наградама никада нисам размишљала, оне су долазиле саме од себе, а додељивали су их и давали други и процењивали. Признања и награде били су пошрда да професија којом се бавим шече добро у оквирима мојих способности и даје правац којим треба да наставим даље. Каријеру, која је почела 1955. године и трајала, никад нисам осећала као личну, искључиво као личну афирмацију, већ и као мали допринос српско-југословенској култури. Карић фондација је млада, али изузетно значајна институција. Ја захваљујем Фондацији, захваљујем уваженом жирију, што се налазим међу најеминентнијим личностима из области науке, културе, уметности, који су такође добитници ове награде.

Изузетно сам почасћован што сам добио ово велико српско национално признање које има и међународно обележје. Надам се да ће Србија и Југославија наћи пут ка свом преображају и своје место у Европи, којој је увек припадала.

ПЕТЕР ХАНДКЕ, аустријски писац

ЈОВАН ЂИРИЛОВ, публициста,
лауреат за новинарство, публицистику и издаваштво

Нека ми буде доушћено да и овом приликом одам јавно признање „БК групи“ која, са Фондацијом, Универзитетом и бројним факултетима, са Институтом за стравешка истраживања, делује у правцу сталног подстицања развоја културе, науке, духовности, пословности и писмености за 21. век. Те институције повезују нашу земљу са светом, подстицају интернационалну кооперацију у свим сферама живота, толерантност и разумевање. Оне граде мостове између наше земље и света, а ти мостови су уметничке манифестације, научни скупови, размена и пројекти људи, идеја и знања. Фондација, дакле, подстиче развој хуманизма, духовности, знања, пословности и мудрости.

2001.

Љубомир Симовић • Ненад Костић • Бранко Тупањац • Бојана Лекић •
Манојло Вукошић • Миливоје Глишић

Академик ЉУБОМИР СИМОВИЋ, књижевник,
лауреат за област културе и уметности

Примајући ову награду, не заборављам околности у којима се она додељује. После свих оштрежења, ми смо још широм од старог пијанства, после свих ослобођења, ми робујемо старим навикама и тосиодарима. После свих буђења и промена, ми још лично на човека који мора да шрчи окованих ноју, да се брани везаних руку и да ђлива с каменом о врашју и ножем у леђима. На шћа мислим кад кажем да ни о чему немам никаквих илузија? Мислим на чињеницу да шћај камен није донет не знам одакле, нећо да је ископан у некој од наших њива. И да је шћај нож у нашим леђима нож домаће производње. Кад кажем да немам илузија, шћо значи да се све чешиће ђишам: Да ли ћемо ми после свих ђокушаја схваћиши да не умето да променимо нишћа? То шћо ђосћављам овакво ђишће значи да знам да смо болесни и да знам од чећа смо болесни, и значи да знам од чећа шћреба да се лечимо. А у времену у коме је обезвређено све, морамо се лечиши и браниши усћосћављањем сисћема вредности. Сисћем вредности нам не може замениши Боћа коћа смо изћубили, али нам може ђомоћи да ћа наћемо и да му се враћимо. У шћоме наслућујем смисао ове награде и снаћом у шћакав њен смисао за Наћраду захваљујем.

Браћа Карић су својом Фондацијом узорно разумели
грађанску одговорност пред савременицима и нацијом.
Улоћом у кулћури, уложили су у будућност."

Академик ДОБРИЦА ЂОСИЋ
из беседе о Наћради „Браћа Карић"

Др НЕНАД М. КОСТИЋ, хемичар из САД,
лауреат за научни и истраживачки рад

Ќењени чланови ђородице Карић, досћојанственици верских заједница, мили моји ђријашељи, граће колеће, тосћоће и тосћодо, доделом Наћраде „Браћа Карић" указана ми је висока част за коју захваљујем Карић фондацији. Већ сама номинација за ову награду ђочасћвовала ме је и образовала. Ја ћу новчани део награде изнећи из земље, али ћа нећу ђрисвојиши. Целокућном своћом основаћу Фонд за хемиске науке. Циљ Фонда биће да ђомаже младе хемичаре и хемичарке у домовини и да ђодсћиче развој свих областђи ове науке. Хвала Карић фондацији шћо ми је омоћућ ила да ђриушћиш себи једно велико и шћрајно задовољсћиво.

2002.

Владимир Величковић • Слободан Маринковић • Васо Анђуновић •
Милан Милисављевић • Миомир Вукобрашковић • Драћан Бујошевић •
Живојин Ђорђевић • Војин Ђорђевић • Милорад Мурашковић •
Грућа 7: Жарко Пасћал, Зоран Савић, Александар Ђорђевић, Владе Дивац,
Предраћ Даниловић, Жељко Ребрача, Дејан Богироћа

Академик ВЛАДИМИР ВЕЛИЧКОВИЋ, сликар,
лауреат за област културе и уметности

Наћрада је ђризнање ономе шћо сћће урадили, она је охрабрење ономе шћо ћеће још урадиши. Она шћакоће ђонекад може да одаћна сумњу шћој верној и, ућорној, али ђошћребној и чак неоћходној ђрашћиоца који чини да се крећете можда не баш увек унаћрег.

Наћраду Карић фондације ђримам као израз савјесћи
српској друшћва. Ова Наћрада је била ђодсћицај да се
овде сасћану акћивисћи из свих дијелова Јућославије
да би се доћоворили шћћа чиниши конкретнo сада. Надамо
се да ћемо за разлику од досадашњих сисћуација имаши
ширу ђодршку захваљујући и овој Наћради.

Професор др МИЛОРАД МУРАТОВИЋ,
ћредседник Удружење избећлица у СРЈ

Професор др СЛОБОДАН МАРИНКОВИЋ,
лауреат за научни и истраживачки рад

Научник је рационални шћраћалац за истћином, уметник је емоћивни сликар лейоше. Повезују их имаћинација и креативност, врхунска есћетика, екстћаза сћварана, ђубав ђрема ђприроди и човеку. Уметник је ђророк будућности — научник је шћворац шће будућности. Они су заједно ћредводници цивилизације и ћаранши ћене усћешности. Карић фондација је схваћила сушћину сћваралашћва.

2003.

Љубивоје Љуба Тадић • Милан Влајчић • Владимир Кањух • Раденко Марјановић • Даисаку Икеда

ЉУБИВОЈЕ—ЉУБА ТАДИЋ, глумац,
лауреат за област културе и уметности

Својом наградом Карић фондација је окупила најзначајнији део наших стваралаца из области културе и уметности. Захваљујем њиховој фондацији и жирију који је баш мене изабрао за ово високо признање. Дакле, вредело је живети и имати веру. Награда коју примам даје нову наду да ћу ја, као и сви остали у овој земљи, бити део велике европске породице у коју нас, поред осталих, уводе и браћа Карић.

*Верујем да породица Карић, која је награди подарила своје име и све оно што је чини изузетном, оставља од ове вечери изабранима широк церемонијални простор да ничим оивичени изјаве и учине оно по чему ће их, између осталог, њихови поколења. Тај пут у делатну тишину и преуштање првог плана свечарима ошваца враћа за темељна улања, верујем, у роднију будућност, можда баш онакву какву је с небеске чистине додирнуо Јован Дучић стиховима: Голубица у сунцу синица са лишћа кайлу свете арије, два ајослола шуш су минула с јорукот Сина чисте Марије.
На многа љета.*

СВЕТИСЛАВ БОЖИЋ, композитор,
из уводног говора

РАДЕНКО МАРЈАНОВИЋ, економиста,
лауреат за економију и привреду

Ако неко другом цени вредност, онда је и он сам има. Ово високо признање — Награду „Браћа Карић“ доживљавам као резултат верификације најгора великог броја привредника да наша земља најпредује и наш народ боље живи у земљи коју толико волим.

2004.

Емир Кустурица • Василије Крестић • Јуџослав Влаховић • Радич Вучковић • Санда Рашковић Ивић • Софија Шкорић

ЕМИР КУСТУРИЦА, редитељ,
лауреат за област културе и уметности

Међушим, оно што је значајно јесте то да ова награда долази из једне породице која по свим светским стандардима баштини не само своју властиту традицију, него и традицију на којој је порасла у ово што она данас представља. Они који их кришћују заборављају да је та породица израсла на принцип филма, ствари. Породица Карић је заправо нешто што мене необично подсећа на породицу у филму „Прохујало са вихором“, што наравно не значи да желим да кажем како ће паралелне историје доводе у питање једна групу, већ мислим да све што је на неки начин лијепо може да се пронађе и у филму.

Имала сам срећу да мој рад буде уочен и признат. Зашто вечерас, примљујући ову награду, ја је примам у своје лично име, али је примам и у име свих оних мојих сабораца којима су шире сестре мудрости — а то су љубав, вера и нада — биле стално на њиховом путу идеје водиле и светлости.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ, психијатар

АКАДЕМИК ВАСИЛИЈЕ КРЕСТИЋ,
лауреат за научни и истраживачки рад

Јавна признања као што је Награда „Браћа Карић“ прихватам као подстицај, охрабрење, али и обавезу да у послу коме сам посветио читав свој живот истрајем и не посустајем док буде здравља и памети. У сваком случају, дујем захвалност дародавцима и жирију, који су међу многим вредним, заслужним и значајним ствароцима, одлучили да награду доделе мени.

2005.

Бора Дујић • Милош Васић • Торао Токуда • Томислав Ђокић • Милош Ненезић •

**БОРА ДУГИЋ, народни уметник,
лауреат за област културе и уметности**

Најважније чињенице, које дејтерминишу вредност и престиж неког признања су: ко га додељује, ко су чланови жирија и ко су добитници. Полазећи од библијске истине, да је радост давања увек већа од радости узимања, Карић фондација је поред редовне хуманитарне делатности, која је очигледна и немерљиво значајна у нашој земљи, успановила Награду, која је за ових осам година испала најпрестижнија у овом делу света. Треба рећи и да је највећа награда доброј ствари што што је та, добра ствар – учињена. Зато желим успех Карић фондацији, која своју велику мисију обавља сходно смислу проишлом из истине да су велики само они, који виде мале.

Ми смо добро обавештени да је лидер ваше групе јосјодин Бољуб Карић учинио многа да би помагао развоју своје земље, унапређењу живота деце, младих, оних којима је свака помоћ пошредна и због тога је изазвао велико дивљење код свих нас. Да би омогућио школовање младих основао је квалитетан универзитет и учинио је многа да би помагао успешан узлет вашег земље. Желео бих да се поново захвалим на великој частии која нам је учињена јер од Фондације која припада оваквим створитељима и оваквој групи ми смо посебно пошасновани да примимо ово значајно признање.

Др ТОРАО ТОКУДА, хуманиста

**Професор др ТОМИСЛАВ Д. ЂОКИЋ,
лауреат за научни и истраживачки рад**

У чему је посебност Награде која носи име српске породице Карић? Ево приче:

У пелелу манастира на наорелом пайиру ошјао је запис монаха: „Перо сломило, масило пресушило, књиа склопила.“ Када нам се, пре десетак година, учинило да је Србија пошала та зашворена књиа, када нас је Госјод сјао пред највећа искушења, породица Карић налази и перо, и масило и листак књиа. Налази снају да се издигне изнад пелела и да на њему гради ново и боље, да не поустане и бори се са недаћама и шешкоћама и да покаже Наградом на нас. У имену Награде је и наша обавеза да наше перо док смо живи остане ошјро, да нам масило не пресуши и да књиу предамо да је групи насјавае.

2006.

Ашхен Атаљанц • Јиржи Динстбир • Миодраг Стојковић • Димишрије Лучар

**АШХЕН АТАЉАНЦ, примабалерина,
лауреат за област културе и уметности**

Овај начин комуникације са јубликом, речима, није ми близак и веома ми је жао што вечерас не моју да ирам и шако са вама поделим своју радост, све оно што осећам и мислим, јер шако најбоље умет. Наравно, желела бих да захвалим Карић фондацији за ову дивну награду и свим оним људима који су смашрали да сам је баш ја дошјајна.

Као и код куће, ја сам и овде ошјимиста, јер волим вашу земљу. А један љамешан човек је рекао: „Ошјимизам није ни послеица недосјајка информација нишји неког дефекта у мозју, већ једношјавно сјашјајја успеха.“ Све је на нама, на нашој вољи и одлучности. Велико хвала на вашем признању за моје сјаовове које сам ујорно бранио. Дојодине на овом истом месју, акобоја, окупићемо се десети – јубиларни пуш.

ЈИРЖИ ДИНСТБИР, доктјор филозофије,
новинар, дијломаста

**Професор др МИОДРАГ СТОЈКОВИЋ, ембриолог,
лауреат за научни и истраживачки рад**

На сриу ми је прво једно велико хвала на овој пошастии, на овој награди, која не само да помаже и промовише нејо и обавезује. Она је неким новим младим шаленшима у нашој земљи, у ствари, пушјаказ како даље. Захваљујем Карић фондацији на овој изузетној частии – ијак, морам да кажем, и нашем срјском инашу, који ми је помагао да урадим све оно што сам урадио.

2007.

Љубивоје Ршумовић • Новак Ђоковић • Алферов Жорес Иванович • Анка Бурић • Миломир Марић • Ференц Ајоштон • Боровоје Менковић • Селим Реџејовић

НОВАК ЂОКОВИЋ, тенисер,
лауреат за економију и привреду

„Док ђримам Награду 'Браћа Карић' осећам се као да живим у сну. Поносан сам на своју земљу. Искористио бих ђприлику да захвалим ђпородици Карић на овом лејом ђпризнању. И истако ђиако ми је велика част и задовољство, а и обавеза да ђпримим Награду, како бих у будућности доказивао да је стварно и заслужујем.“

„Хвала ђпородици Карић која је у оним временима ђокренула ђрву ђприватну задужбину у Србији, ђосле времена револуције и комунизма, када је схватила да државне и официјалне награде код нас добијају само они који су ђо милости и укусу власти и ђолишничара. Лауреати Награда 'Браћа Карић' ђосићали су из године у годину истакнути великани српске културе, уметности, науке.“

МИЛОМИР МАРИЋ, новинар

Академик ЖОРЕС ИВАНОВИЧ АЛФЈОРОВ, члан Руске академије наука, добитник Нобелове награде, лауреат за научни и истраживачки рад

„Награда 'Браћа Карић' за мене ђпредставља, мимо мноћих друћих награда које сам добијао, јединство словенској свети и културе. Научни радници у свети данас, који је и ђлобализован и раздјељен, ђпоказују ђрави пример јединства и очувања оћишћих ићтереса. Волео бих и да ђолишничари у ђом смислу науче нешто од научника. Још једно велико хвала за наше ђпријатељство и за нашу сарадњу.“

2008.

Оља Оља Ивањицки • Синиша Ковачевић • Захарије Трнавчевић • Никита Сергејевич Михалков • Светомир Ивановић

НИКИТА МИХАЛКОВ, глумац и редитељ,
лауреат за хуманитарне активности, јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима
„... Награда „Браћа Карић“ је за мене ђосебна радост. Веома сам вам захвалан за ову изванредну радост. Али, морам да вас ђишам нешто сасвим друћачије. Зашто сће сви ђиако ђужни? Христос Васкресе! Ја све схватам и све осећам... Али док је тог жива вера, док је жив маћерњи језик, док су живе истаорија, култура и ђтрадиција српској народа - немаће чега да се бојите. Европа мисли да ће ако уједини 15 сћараца добићи „једној младој човека“. То није истина. То ће бићи одличан сћарачки дом. Ви сће млади и немојте да журисте да заузмете неку собу на ђом броду. Све је ђред вама. И све ће бићи у реду! Христос Васкресе!“

„... Захваљујем на овој награди јер она увек долази некако на време. Пре једанаест година, добила сам од Карић фондације ђубазно писмо са ђишћањем ића је ђо ића мислим да би Фондација ђребало да уради? Како и на који начин да учествује у нашим животиима? Одговорила сам да ђреба да ђодржи уметност у улози мецене. У ђом ђисму ђисало је и да је једини услов да нешто усје ђо да - ђошраје. Хвала вам ића ђрајете и ића имате намеру да још ђрајете.“

ОЛГА ОЉА ИВАЊИЦКИ, сликар

СЕНИША КОВАЧЕВИЋ, драмски писац, сценариста и редитељ,
лауреат за област културе и уметности

„... Данас сам цело ђојодне ђрвео учећи најамећ имена ђуди у чије друштво сам заслућом жиранаћа и ђпородице Карић вечерас сћуио. Све време сам размишљао: „Госћоде, да ли сам ја најслабија карица у ђом ланцу?“ Ланац је снажан онолико колико и ђећова најслабија карица. Онда ми се зеленооки јавио одозго и рекао: „Шћа ђи је, јеси ли нормалан, де ђи можеш да будеш најслабија карица.“ Свећи Ђорђе коћа славим, намићно ми је и рекао: „Чуо си та, иди ђамо.“ Збоћ штоа сам вечерас ђред вама. У обиљу честићки које сам добио, добио сам и честићке од ђуди из Грачанице, Косовске Мићровице... Они су моје срце, они су српско срце. Косово је Србија.“

2009.

Марџин Луџер Кинџ III • Сава Перовић • Иџор Мандић • Раџош Баџић •
Радисав Шћейановић • Исидора Бјелица • Мирко Сћаменковић • Ивана Жиџон

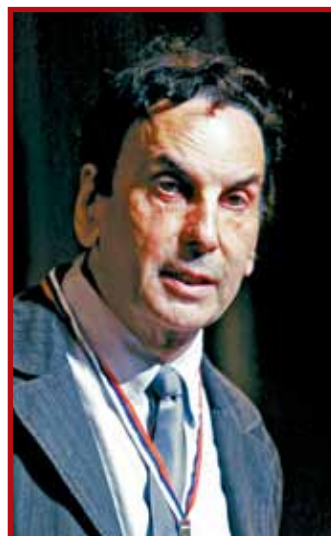

МАРТИН ЛУТЕР КИНГ ТРЕЋИ

лауреат за хуманитарне активности, јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима
„Дубоко сам почастићован што сам изабран за добитника Награде „Браћа Карић“. С обзиром на све који су пре мене добили ову награду, али и многе друге широм света који сваког дана чине дивна дела, осећам се врло поносно у овом тренутку. Сећам се нечега што је мој отац рекао када је 1964. године добио Нобелову награду за мир. Тада је рекао да награду прихвати само као повереник који је добио признање у име свих људи који воле мир и братство. Мислим да сам данас схватио шта је желео да каже.“

„Част која ми је удељена вечерас, која је апсолутно европска и светска по размјерима, посебно по именима људи који су Награду добили пре мене и уз мене, настојаћу да увеличам, повезујући је са именом ушмељитеља - велике обитељи Карић, и у крају из кога долазим. Хвала обитељи Карић. Треба показати да је, не само на традицији свој задужбинарства, него и као нација, Србија спремна увек отворити своја њедра, пружити своје руке.“

ИГОР МАНДИЋ, новинар, публициста

Академик САВА ПЕРОВИЋ,

лауреат за научни и истраживачки рад

„Увек је највећи успех у каријери - признање у сопственој земљи. Због тога је ово за мене врло посебан дан. Заиста нисам веровао да ћу једнога дана постати лауреат Награде „Браћа Карић“. Ту награду смаштрам посебно због тога што су увек за њу најживље бранили људи који су својим радом прославили Србију у свету. Од срца захваљујем породици Карић, а посебно Миланки Карић која је наставила традицију доделе ове награде која је велики подстицај за нове успехе и достигнућа свих нас који се боримо за просперитет и најпредак своје земље.“

2010.

Жан Кристоф Буисон • Живорад Жика Ајдацић • Саша Џафри • Естер Кујерсмиџ •
Блатоша Ераковић • Михаил Јефимовић Николајев •
Хаџи Хамдија ефендија Јусуфспахић • Гојко Мишић

ХАѢИ ХАМДИЈА ефенди ЈУСУФСПАХИЋ, почасни реис-ул-улема Исламске заједнице Србије
лауреат за хуманитарне активности, јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима
Речи захвалности говори син Мухамед

„Драги наши Карићи, драга наша браћо. Били сте први у Србији који сте директно преносили Бајрамску мољитву на вашој телевизији. Били сте први који сте се одазвали на наш позив да се помогне у изградњи наше школе у Београду. И сад сте ту у шемељима наше душе. И сад сте се први селили помало заборављеног човека, који је чешири и по деценије у Београду позивао људе на мир, позивао људе на братство и лепоту заједништва.“

Браћо наша драга, увек сте први у чињењу доброг и Бог ће то сигурно посебно наградити. А која воли, он га и искушава. Испушења живота су шешка, али оно што је најважније, и пролазна. Човек треба да остане човек, а ви то јесте. У то име хвала Богу што вас упознасмо.“

... овако велика награда чини ме помало поноснијим, али ме и инспирише. Веома сам поносан што сам у друштву вечерашњих лауреата, а и свих претходних добитника овако велике награде Карић фондације.“

САША ЏАФРИ, сликар

ЖАН КРИСТОФ БУИСОН, новинар и публициста,
лауреат за новинарство, публицистику и издаваштво

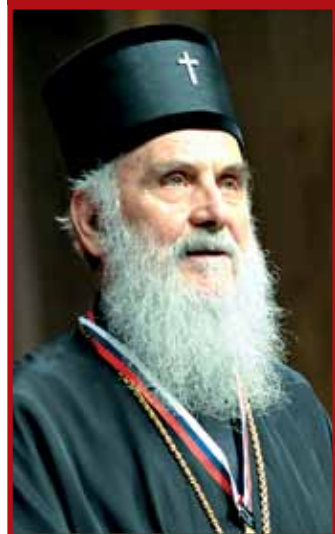
„Ево већ петнаест година покушавам да разумем ту српску душу. Удубио сам се такође у историју Србије, јер мислим да се садашњост једног народа не може разумети без познавања његове прошлости. А прошлост једног народа може се схватити само ако се упознају његови јунаци. Покушао сам да схватим ко су јунаци српског народа. Истински сам био танућ кад сам на Калемегдану видео скупштуру Мештровићеву на којој је, као што знате, уписано: ‘Волиће Француску као што је она волела вас.’“

Госпођо Карић, желео бих да вам кажем да ћу поред свој срца истовијести: ‘Воли Србију онако како сте је волела!’“

2011.

Велимир Бата Живојиновић • Патријарх српски Иринеј • Бранислав Видић • Драган Милић • Здравко Вишошевић • Корин Браун • Јевгениј Максимович Примаков • Јуриј Серјејевич Осијов

Његова светост архиепископ пећки, митрополит београдско-карловачки и ПАТРИЈАРХ СРПСКИ ИРИНЕЈ, лауреат за јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима

„Немам довољно речи да захвалим за ову престижну награду, коју ми је Фондација Карић, мени као српском патријарху, доделила. Бирам речи достојне захвалности, али их не налазим и сматрам да њеменишом делу, узвишеном делу нису пошребне људске речи, јер дело говори само. Мени је драго ишло се у нашем времену, оваквом какво јесте, какво преживљавамо, јер смо и ми део овог времена, нашла породица која следи примере српских донашора, српских добротвора. Ето, хвала Богу, нашао се човек који следи пуш, славни пуш да свој имешак који му је Бој доделио и дао да не ужива сам нешто да додели и са онима којима је пошребан, и да се сшаи у службу мисије, велике мисије, да помоће науци, култури, уметности и свему ономе што користи народу и свему што је народу неопходно за његову егзистенцију, његову будућност. То су браћа Карић са својом фондацијом учинила. Желео бих да се и други имуни људи нашега народа уледају на њих и да их истим пушем следе у делу и у мисији Фондације Карић.“

„Подсећа ме ова манифестација на доделу Оскара, заиста. Ово је наш – српски Оскар. Сви тамо захваљују пре свега породици, зашто онда не бих и ја овде код нас. Ја захваљујем целој мојој породици, а има нас доста, скоро као Карић а. Недостаје ми овде једна пошела, и да буде празна, док не дође онај који је све ово организовао. Да се врати својим Србима и да шу заувек остане, као и мој син.“

ВЕЛИМИР БАТА ЖИВОЈИНОВИЋ, глумца

ЈЕВГЕНИЈ МАКСИМОВИЧ ПРИМАКОВ, академик, лауреат за изванредан допринос развоју економије и међународних односа у свету „Изузетно сам поносан што од вечерас припадам плејади изванредних људи, добитника Награде „Браћа Карић“. Мислим да је породица Карић вишезначна, она се, с једне стране бави својим послом, а с друге, ево видиш, додељује значајне награде. Као што је рече мој пријатељ овде присушан Жорес Алфјоров, добитник Нобелове награде и Награде „Браћа Карић“, код Карића не постоји само приватни интерес нешто и друштвени. Мислим да баш породица Карић сликовито показује колико су тесно испреплетени ти интереси. Мени и мојим колегама посебно је важно што што Фондација Карић чини све што је могуће за јачање пријатељства и сарадње Србије и Русије. Велико вам за то хвала. Уверен сам да ће проћи многа поколења, а да ће пријатељство између наших народа остати као гранична вредност.“

2012.

Марина Абрамовић • Волт Богданић • Весна Гаровић Коцић • Теодор фон Бурт • Вера и Душан Васиљевић • Сесиринство Пећке патријаршије • Параолимпијци: Тања Драјић, Борислава Перић Ранковић, Златко Кеслер, Драженко Мишровић, Жељко Димиријевић • Олимпијци: Милица Мандић, Ивана Максимовић, Андрија Златић, Ватерполо репрезентација Србије

МАРИНА АБРАМОВИЋ, уметник, лауреат за област културе и уметности

„Била сам врло изненађена вашим позивом да примим ову награду. Било ми је врло важно да је прихватим, јер је то награда приватне Фондације Карић, није државна, приватна је. Као такву је и прихватам и, наравно, имам обавезу према вашем Универзитету, где желим да се срећем са младим људима и попричамо. Јер моја публика је увек била млада и увек ће бити.

Мислим да уметник не треба да има лак пуш. Ако уметник има лак пуш, ако је увек срећан у живоју, мислим да онда ништа вредно јакне неће створити. Срећа је станање које нас не мења. Важно је увек веровати у себе, радиш оно што желиш, важно је не правити компромисе и никако не продаш своју душу.“

„Ова награда је за мене била велико изненађење, веома сам срећан и поносан збој ње. Верујем и да сваки лауреат што исто може да каже за ову награду. Ипак, ова награда за мене представља нешто јединствено. За мене је она пре свега обећање. Ја сам најмлађи лауреат који је икада добио ову велику част и збој што је ова награда за мене обећање, јер прихватањем ове награде ја обећавам да ћу наставиш да постојем велике успехе, још веће успехе и да ћу учинити Србију поносном што ме има.“

ТЕОДОР ВОН БУРГ, математичар

ВОЛТ БОГДАНИЋ, новинар, лауреат за новинарство, публицистику и издаваштво

„Желео бих да захвалим како породици Карић тако и Фондацији Карић за доброту коју су ми указали доделивши ми ову награду. Не само што сам овом приликом добио ову изванредну награду нешто што сам, ошћ захваљујући њиховој доброту, успео да постојим Србију и да вечерас доделим радост збој добијања ове награде са осталим добитницима и лауреатима. Поново сам у Србији и да сам знао да је тако забавно и лепо бити овде, не бих чекао једесет и пет година да се у њу вратим.“

2013.

Влашко Стефановски • академик Сергиј Пантјелејмонович Сишко • Зефирино Граси • Ђорђе Михаиловић • Александр Порфиревич Торшин • Исак Асиел • Винарија „Звонко Боџан“

АЛЕКСАНДР ПОРФИРЕВИЧ ТОРШИН

лауреат за хуманитарне активности, јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима
Ваше високо преосвећенство, патријарше целе Србије, ваша екселенција, амбасадоре Руске Федерације у Србији, даме и господа, драги пријатељи, дозволише ми да најпре захвалим Карић фондацији и чиставој породици Карић за велики допринос у учвршћивању веза између Русије и Србије. Такође, желим да захвалим великом неимару Драгомиру Карићу, који је саградио велики број дивних објеката широм Русије. Посебна ми је част што сам добитник Награде „Браћа Карић“, јер то је моја прва међународна награда која се додељује за хуманитарни рад.

Овде је сахрањена и сачувана историја српског народа. Хвала породици Карић што ми је доделила ову значајну награду. Ово је награда за шри генерације Михаиловића које брину о Српском војничком гробљу. Нисам могао да дођем у Београд да примим награду, јер сам пуно сша, нисам хтео да правим проблем, да неко мора да брине о мени. Награду примам од срца. Хвала што сте дошли на Зејшлински, за све вам хвала.

ЂОРЂЕ МИХАИЛОВИЋ,
чувар српског војничког гробља у Солуну

Врховни рабин Србије ИСАК АСИЕЛ

лауреат за хуманитарне активности, јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима
Од срца вам хвала што сте ме охрабрили, умећу то да ценим. Драга породице Карић, нека буде благодат Господа Бога над вама и нека вам буде учвршћено дело руку ваших. Велика је врлина и заслуга бити узор и инспирисати друге људе у чињењу добрих дела. У Библији пише: „И који многе приведоше праведности сијаће као звезде, увек и до века.“ Нека је хвала Богу, до века је милост његова. Амен.

2014.

Владимир Владимирович Путин • Академик Иван Алексеевич Чароша • Жељко Митровић • Драган Бјелогрић • Дејан Пејковић Рамбо • Елчин Илјас Ефендијев

ВЛАДИМИР ВЛАДИМИРОВИЧ ПУТИН

лауреат за хуманитарне активности, јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима

Говор у име добитника: Амбасадор Русије у Србији Александар Чејурин

Значајна награда коју је Фондација Карић доделила председнику Путину, стигла је у право време. Доживљавам то као израз благодатности Срба према Русији и руском народу.

Добри односи Србије и Русије – то је предност, калитал наших народа. Да претворимо политички поштенцијал у узајамно корисну сарадњу, у економски развој Србије и Русије, што је данас најважније за наше народе. Да претворимо узајамне односе у стварање мирољубиве, праведне Европе од Атлантике до Пацифика, где народи могу да живе у сарадњи и пријатељству.

Још једном, хвала!

ДРАГАН БЈЕЛОГРИЋ,

лауреат за област културе и уметности

Ово је порука да моја дела имају вредност у мом народу.

Осећам се вечерас веома лепо али помало и збуњено, јер се до сада у свом животној нисам осврћуо на свој професионални, животињи рад, али, ево, то је урадио неко други.

Дајући ми ову награду, имам осећај као да сте ми послали поруку да све што радим и сва дела која се везују за мене, немају само вредност у мојој професији и уметности, већ да имају и једну ширину вредности у мом народу и због тога сам вам од срца захвалан, као што сам и захвалан што ме овом наградом сврставасте у импресивно друштво великих уметника, који су ову награду добили пре мене.

ЖЕЉКО МИТРОВИЋ,

лауреат за економију и привреду

Веома ми је драго што данас примам овако велику награду, али желим да кажем, да би ми било још драже, да је Богољуб Карић данас овде са нама. Јер он је неко, за кога могу да кажем, сада после ових 20 година, ко је имао бољу шелевизију од нас, неко ко је имао боље програме од нас, неко ко је био у многим касторијама бољи, али се надам да ћу награду моћи да добијем и у његовом присуству, без обзира што смо у неком тренутку били љути конкуренција.

ЕЛЧИН ИЛЈАС ЕФЕНДИЈЕВ,

лауреат за област културе и уметности

Писац је стваралац који преко својих пера преноси осећања и узбуђења, жеље, духовни свет својих народа и онај који пише о његовој историји и судбини. Постоје хиљаде километара између Србије и Азербејџана и ако је један од азербејџанских писаца удостојен међународне награде, основане у Србији, онда та чињеница брише раздацине тих хиљада километара, а шакође подсећа на разумевање и осећања која постоје између два народа независно од њихове националне припадности.

2015.

Нурсултан Абишевич Назарбаев • Стивен Сигал • Емил Морш •
Константин Косижуков • Драган Џајић

НУРСУЛТАН АБИШЕВИЧ НАЗАРБАЈЕВ

лауреат за јачање демократије, мира, сарадње и пријатељства међу народима

У име председника Републике Казахстан Нурсултана Абишевича Назарбајева за Награду „Браћа Карић“ захвалио је његова екслениција амбасадор Републике Казахстан у Републици Мађарској тосјодин Нурбах Русиемов.

Драго ми је и поносан сам што имам част да у име председника Републике Казахстан Нурсултана Назарбајева примим високу награду Карић фондације за допринос јачању мира, сарадње и пријатељства међу народима.

ЕМИЛА МОРШ,

лауреат за изузетан допринос развоју науке
и научно-истраживачког рада

Поштоване даме и тосјодо, драга породицо Карић, од свеі срца вам захваљујем за признање додељено за досјићнућа наше фондације у јавном здрављу у нашој земљи. Један, без сваке сумње значајан допринос свему овоме дали су и ваши сународници. Овде посебно желим да поменем тосјоћу професорку Надежду Басару, чије смо суіесіије у инітересу мноіих болесника прихвасіили и применили.

ДРАГАН ЏАЈИЋ,

лауреат за област спорта и изузетне резултате
у југословенском и српском фудбалу

Доживео сам и имао многа признања у својој каријери, али кад ми је једна фондација, појош Карић фондације, која заісћа води рачуна о свему, доделила овако значајну награду, шо заісћа има посебну шежину. Награда „Браћа Карић“ ће осіаши један од најдражих шрофеја које сам до сада добио.

СТИВЕН СИГАЛ,

лауреат за хуманитарне активности и доброчинство

Схвасіам колико се ісіићински великих људи и колико великих душа налази у овој сали вечерас, а шакоће знам колико великих људи и душа поісіоји на нашој планетіи. Ја увићам величину Србије и уіраво сам данас рекао својој суірузи да је седамнаесіћ римских иміерасіора доішло са овој подручја. А шо неішшо значи. Желим да вам захвалим што сіе ми указали овако велику част и позивам вас да бринеше једни о другіима. Хвала још једном.

2016.

Раде Шербеџија • Зоран Јанковић • Брент Садлер • Ђорђе Огризовић • Јован Милић •
Вашерполо репрезентација Србије • Давор Штефанек • Ивана Шћановић •
Женска одбојкашка репрезентација Србије • Тијана Бојдановић • Марко Томићевић •
Мушка кошаркашка репрезентација Србије • Женска кошаркашка репрезентација Србије •
Миленко Зорић • Ласло Шурањи • Борислава Перић Ранковић • Наја Мајић •
Мишар Паликућа • Жељко Димићријевић • Милош Мишић • Немања Димићријевић

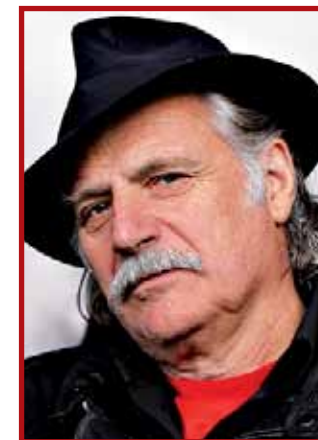
БРЕНТ САДЛЕР,

лауреат за новинарство, публицистику и издаваштво

За мене је веома чудан осећај што вечерас стојим пред јубилом умесно пред камерама.

Ситуан сам да холивудска звезда појош Радеша Шербеџије, који је овде међу нама, мисли поішћу друіачије. Он је свакако неіоновіив.

Са задовољсівом и одушевљењем прихвасіам Награду „Браћа Карић“, која вреднује моју каријеру и веіи део мој живоіа у медијима и новинарсіву.

РАДЕ ШЕРБЕЏИЈА,

лауреат за област културе и уметности
и јачање мира, сарадње и пријатељства међу народима

Лейо је добијасіи награде, али је још лейше даvasіи их. Даvasіи неішшо од себе, даvasіи живоіу, даvasіи нарочішо уметноісіи, лішераіури. Покушасіи да у друішћу у коме живиш будеш у шом смислу поіотресиван, најредан. Мислим да је шо веома биіно. И баш зашо честіішам овој фамилији, која веі деветнаесіћ іодина даје од себе шу малу пажњу, лейу. Сведок сам да је ова породица мени и Љуби Тадићу сіонзорисала неке појројекіше у она најішежа времена. Знам да има досіа оних којима сіе помоіли, и знам колико сіе давали за уметноісі, за свој народ. За шо вам честіішам и захваљујем.

ЂОРЂЕ ОГРИЗОВИЋ,

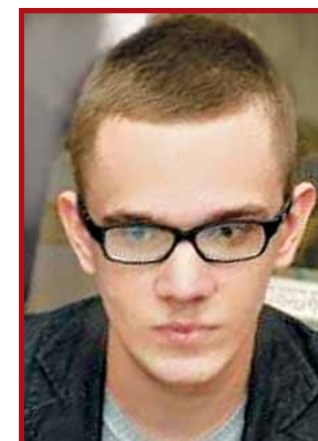
лауреат за научни и истраживачки рад

Захваљујем Карић фондацији, јер она награђује све оне који представљају нашу земљу и наш народ најбоље што моју у својој области. Посебно за вредноісіи које породица Карић појровише и својим појимером, као што су очување и поішћовање породице, земље и нације. Још једном, најлейше хвала за ово пресіићно признање.

ЈОВАН МИЛИЋ

лауреат за хуманитарне активности

Данас је велики дан за мене, а верујем и за осішале лауреасіе. Награда „Браћа Карић“ за мене је значајно признање уіраво зашо што је осіивач Награде, тосііодин Боіољуб Карић, особа на коју сам се чиісавоі живоіа уіледао. Некада је један малени Јован, из једноі малоі Ниша, іледао у Боіољуба на шелевизији и машіао да поісіиіне бар делић оноіа што је он поісіиіао. У име траћана Србије желим да захвалим породици Карић што веі деветнаесіћ іодина вреднује іраве сіввари и іраве људе. Хвала вам.

Породица је
најсијурније
мешто.

facebook.com/bogoljubjkaric

www.karicnagrada.rs